

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ

SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 961/2017

Ședința publică de la 21 Februarie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE Ioana Liliana Georgiu

Grefier Corina-Cristina Turc

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe **recurent** ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET, **intimați** GEAPANA IZABELLA, SERES ZSOFIA, KOVACS LEVENTE-GEZA, KOVACS ANDREA, GOROG EMESE GYONGYI, GOROG ISTVAN, KISS ȘTEFAN, GERGELY GYULA, GAL ATTILA JANOS, ANGI MARIA, BRANEA ROBERT-AUREL, DOSZTAL LASZLO, MOZSI IULIU, ANTAL COLOMAN, AMBRUȘ JANOS, OLAH ARPAD, BEKE-SZABO LAJOS, SZOLLOSI TAMAS, TOTH CAROL, BALASZ ATTILA, TURI TEREZIA, SZASZ ANDREI, SZILAGYI KULA CSABA MARTON, SZOCS MARGIT, CJOBE ECATERINA, VASARNELYI ILEANA, IANCSO ERNESTIN, BENKE VICTOR, GALLOP ALFRED LASZLO, SAIGI JOZSEF, NAGY BECZKAI IOSIF, NAGY-BECZKAI GIZELA, FLORISKA ATILA, CSEGEZI ERNEST, ABLONOVSZKI ILDIKO-KATALIN, TREZNAY EVA, ERCHEDI VASILE, BALOGH GHEORGHE, MUZSNAY CSABA, BEGIDSAN ENIKO, LOVINCZI ARPAD, SZABADOS ZOLTAN-ISTVAN, KEREEKES IOSIF, GYURCSANY ESTERA-IRINA, JENEI ALEXANDRU, BECZE CSILLA, SARUCAN EMILIA, MAGYARY B. I. PETER, SZABO MARTON, GERGELY CECILIA, SZABO MATILD, SZABO IOSIF, WEBER LASZLO, VERESS FRANCISC ALMOS, VERESS ROZSA MARIA, KAPOLNAY EUGEN, CSERI GYONGYI, BASA AUGUSTIN LUDOVIC, BUCS MAGDALENA, BIRO KAROLY, HORVATH IOSIF, DIOSZEGI IOSIF, FODOR F. FRANCISC, KANTOR MARTA, PENTEK LAJOS, BANTO ADELA EVA, PAL CAROL, VINCZE KATALIN - ADRESĂ DE CORESPONDENȚĂ, GYORI ATTILA MIHALY- ADRESĂ DE CORESPONDENȚĂ, HOSSZU IDA- ADRESĂ CORESPONDENȚĂ, HORVATI L. LASZLO - ADRESĂ CORESPONDENȚĂ, FERENCZ BELA, HORVATH SR. ISTVAN, ABRAHAM ȘTEFAN-ADRESĂ CORESPONDENȚĂ, LEOPOLD EUDOLF- ADRESĂ DE CORESPONDENȚĂ, BERECZKI DENES, PETER HUNOR, FELHAZI IRMA, FUSY MAGDALENA - ADRESĂ DE CORESPONDENȚĂ, KOVACS ELISABETA, BALOGH ARTHUR, SZATMARI CSILLA, GONZI ANA, VINCZE ȘTEFAN, SZLAVITZ CLARA IUDITHA, KOROSI ENDRE PETER, TEREBESI ILEANA, IASKO ILDIKO EVA, HARIUC WILHELM EMIL, JASZAY KAROLY LASZLO, SALAU HUNOR, SZABO ZOLTAN, KARSAI ROBERT, VETESY FOITH CSABA ATTILA, VINCZE BANZI ISTVAN, MATE ZSOLT, KRISTALY ARPAD, ZITZMAN ALEXANDRU, BENK FERENCZ, KNIZS GYULA, SZASZ ANA, SZEKELY ELENA ELISABETA, KOVACI NARCISA LIANA, BERVZAN ISTVAN, KETESDI IRINA, PASZTOR EVA, LAPING MIHAILY, GERGELY MIHAI, BERESKI EVA, KOVACS MARIA, IORSA OTILIA, SZEIBERT GIZELLA AGNETA, MATE NICOLAE, KASZTA ANDREI, BALOGH ARTUR TOMA, BOZSOKI GHEORGHE, HOSSZU ADALBERT, PARCS ILONA, HINTS MIKLOS ELOD, SZABO JANOS, KOVACS SUSANA, MATYAS ELENA, MOLNAR ANDRAS, SZIMA MARTON, PALCZER IOAN IOSIF, KUNCIK BOGLARKA HILDA, KUNAK

RUDOLF LASZLO, KUNCILC ANITA HENRIETTA, BOLDIZSAR ISTVA, FAZAKAS MIHALY ZSOLT, PAPP CSILLA GYONGYNER, PAPP ROZALIA, PAPP FRANCISC, NICULA BEATRICE, KUNCIK ERZSEBET, NAGY LAJOS, MOLNAR ANA, KIS-JUHASZ ANNAMARIA, KIS-JUHASZ VILMOS, SALAK EVA, COCIS IRIMIA, TOROK G. ROZALIA, KILIN ANDREI, ZEHRA IZABELLA, NAGY ERZSEBET, NAGY SUSANA, FOGARASSU FRANCISC, BAZSOKI ADRIANA, NYERGES EVA, KILIN ELISABETA-ILEANA, CSORBA ANA, PALI GYENGYI, PALI ŞTEFAN, KOROSI LADISLAU, KOROSI ELISABETA, SZEKELY IOAN, MALEX MARIA-MAGDALENA-IMELDA, COLTEA TEODOR, BICA PIROSKA OLGA, FRITSCH ADRIEN, RACZ ANA, GERGELY ILEANA ILONA, MATHE ATTILA, BASA ANNA MARIA, MATHE IUDIT BORBALA, KOVACI ANA, PRIPON GHEORGHE, KOVACI CHARLOTA, KOVACI CSABO, HELSTERN GHEORGHE MIHAI, HELSTERN MARIA, ALUAS ANCA-MARIA, LASZADI MELINDA, LASZADI ISTVAN, MADLY ANDREI-VALENTIN, MADLY JOHANNA, MADLY TIMOTEI, SZASZ ELISABETA, ROZSNAYAI ADALBERT, GYORY CSILLA, MUREŞAN VIORICA, GYORY SUSANA-MAGDALENA, NUTU RADU-IONUT, SZABO DALMA-ORSOLYA, SZABO LIDIA, SZABO TAMAS, PETER FRANCISC, VULTURAR ATTILA, CSEP ILDIKO, GYULAI ISTVAN CASABA, MEZEI FERENCZ, IABLONOVSZKI ANDRAS-BELA, VINCZE MELINDA-JUDITH, TURI ELENA, MADARASZ KOVACS GUSTAV MIHAI, SZATHMARI LASZLO, TAR GABRIELLA-NORA, BAGAMERI ELISABETA, POP ECATERINA, DEAK ILEANA, BOLDIZSAR ILEANA, FRITSCH LASZLO, VAJOLA ANA, KOVACS ANDRAS, SZABO LIDIA, MATYAS LASZLO, MATYAS ANA, SOROS ŞTEFAN, FERENCZI GYORGY, SOO EVA-MARIA, FIKKER EUGEN, PALLR ELEMER, VINCZE KATALIN, GYURTSIK MAGDALENA, KOLOSZI ANNA MARIA, MAGYAROSI MARTA, SZEKELY SANDOR, PONGRACZ ALEXANDRU, BALASZ ELISABETA, RAFFAY ROZALIA, TOROCZKAI IOSIF, KOVESDI JOZSEF, SZEKELY ILEANA, HORVATH ILDIKO MELINDA, KISS JULIA, GEBEFUGI FERENC, SZEIBERT STEFAN, SZEKELY SANDOR, SZEKELY EVA, FOGARASI JANOS, VALKAI MAGDALENA, JOZSBA ETELCA, OLTYAN NICOLAE, MARTON M. MIHAI, INCZE FERENC, EROS JOSIF, KOVACS ZOLTAN, KIS TIBERIU, MADLY ANDREI, BERKESI LASZLO, PILBAKI ROZALIA PIROSKA, GOGER PETER, SALLAI MARIA, SZEDLACSEK ANA MARIA, KIRA MIKLOS, NAGY MIKLOS, VIG IOSIF, BETLENDI ADAM, VERESS TIMEA, ZAGONI SZABO IOSIF, ANGYAL MARTIN, PETER ILDIKO, KEREKES ILDIKO MARGIT, KEREKES SANDOR, HORVATH HOINO GEORGETA, UTO MARGARETA, HOMORODI ISTVAN ŞTEFAN, NAGY LUDOVIC, BALOGH ANDREI, HOMORODI KATALIN, VIRAG IBOLYKA, SZOCS IOLANDA, BENEDEHFLY SAROLTA, SZILVESZTER LASZLO, SZATMARI-RETI ELISABETA, ZOZSN- MARIA, BATYI LEVENTE, TASNADI SUSANA, KILIN MIKLOS, KILIN ERIKA ERZSEBET, BOTAR ECATERINA, GYURKU MARGARETA, MILIK ISTVAN, MILIK ILDIKO, PATAKI ELISABETA, CSEP MAGDALENA, CSEP JANOS, MARINA ELENA, JANCO MIKLOS, FUHRMANN-FERENCZY IMRE -ISTVAN, FOGARASI JULIA, FOGARASI SANDOR, VERES MELINDA NARCISZ, VAS GEZA, SZEKELY TEREZ KATALIN, SALAK ZOLTAN, ORBAN ALIZ-KINGA, SALAK IOSIF CSABA, ROTH MARTIN, BATNO BARNA ATTILA, FLORISUK IZABELA, BALINT GYORGY, FERENCZI IOAN, PASKUCZ SZATHMARY ELISABETA-VIDA, DEZSY LADISLAU-FRANCISC, FARKAS GYORGY MIKLOS, MEZEI LEVENTE, CSEH DENES SZABOLCS, HORVATH ISTVAN-ATTILA, RACZ A. ANDRAS, CSAKANY TIBERIU RUDOLF, KOCSIS ANNA MARIA, SZILAGYI VASILE, intervenient în numele altei persoane MAROŞAN RUDOLF, RUSZ ILDIKO, DEAK JANOS, PALFALVI PARASCHIVA, KOZMA ZSOLT, MIHALY IULIANA, KISS CLARA, TOTH IRINA, GYORY ATTILA ARPAD, VARADI MARGIT, VARADI FRANCISC, BARTUS ALEXANDRU, DUNKLER BRIGITTA, IULIA KIRKOSA KOPECZI, NAGY MAGDALENA, KOVACI ISTVAN, LESA AURELIA, ARANYI BELA EUGEN, SZABO LASZLO, KUDOR PAL

ANDRAS, ZEHRA ISTVAN, NAGY NECULAE, JAKAB NICOLAE STEFAN, KOLUMBAN ZOLTAN, KOLUMBAN CSILLA, KORODI CSILLA, CSETE BENEDECT, ELEMER ZOLTAN, PAL VICENTIU, NYERGES JANOS, BALOGH EVA ILDIKO, KILIN JOZSEF ATTILA, LEŞA IULIU, KISS LASZLO, NAGY LUDOVIC, NAGY MAGDOLNA, JENEI MARIA, TOROK VILMOS ZOLTAN, GYORI MARTON, EGYED AKOS GEZA, PAKAI LAJOS, PAKAI ANIKO, NAGY M. ADALBERT, VASINCA MARGARETA DOINA, PALFALUI LSZLO ANDRAS, KOVACS STEFAN, NAGY KATALIN, NAGY ZOLTAN, KERETZ ROZALIA, HERCZ IOSIF, MALNASI FRANCISC, SZABO LIDIA, KADAR VERONIKA, BARANY ANA PARASCHIVA, KOZMAN ANA, BUCIU MARIA, HALLO STELA VIORICA, CSETE IOSIF, ARANY JANOS, BALOGH FRANCISC, BERC VASILE, REMAN VALENTIN, CSETE ELISABETA, SZABO LASZLO, GERGELY ILEANA și pe intimatul PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ NAPOCA, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință constatându-se că mersul dezbaterilor și concluziile pe fond ale părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 31.01.2017, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de 14.02.2017, apoi pentru data de azi, când a pronunțat prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată în dos. nr. 1535/117/2015 al Tribunalului Cluj, reclamanta **ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET** a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul **PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA**, obligarea pârâtului la instalarea indicatoarelor oficiale toponimice de delimitare a municipiului Cluj-Napoca trilingve, în limba română, în limba maghiară și în limba germană, cu inscripțiile „CLUJ-NAPOCA”, „KOLOZSVAR”, „KLAUSENBURG”, sau la instalarea indicatoarelor oficiale toponimice de delimitare a municipiului Cluj-Napoca bilingve, în limba română și în limba maghiară, cu inscripțiile „CLUJ-NAPOCA”, „KOLOZSVAR”, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în conformitate cu Legea 215/2001, în localitățile în care ponderea unei minorități depășește 20%, în mod obligatoriu se va afișa denumirea localității și în limba acelei minorități. Atunci când a apărut Legea 215/2001 erau în vigoare datele oficiale ale recensământului din 1992, iar conform aceluși recensământ, minoritatea maghiară avea o pondere de 23% din populația orașului.

Reclamanta arată că pentru a nu exista dubii și pentru corectă executare a legii, Guvernul României a adoptat H.G. nr.1206/2001, care conține o listă concretă a localităților vizate, iar pe acea listă figurează și „Cluj-Napoca-Kolozsvár”.

Pentru evitarea oricărui interpretări echivoce, care s-ar putea datora unor modificări în ponderea populației localităților vizate, datorate distanței de zece ani față de recensământul la care se raportează Legea 215/2001 sau chiar de la apariția acesteia și până la executarea dispozițiilor ei, această lege, în articolul 131 prevede, ca dispozițiile legii (art.76) sunt obligatorii și în ipoteza în care ponderea minorității vizate între timp a scăzut sub 20%.

Reclamanta a arătat că, chiar dacă în prezent ponderea minorității maghiare în municipiul Cluj-Napoca este sub 16%, se impune amplasarea placutelor, datorită unor dispoziții legale concrete și imperative, și anume Convenția Cadru de Protecție a Minorităților încheiată la Strasbourg și ratificată de România prin Legea 33/1995, care prevede că inscripțiile bilingve de delimitare a localităților sunt obligatorii în situațiile în care a.) minoritatea vizată are un număr însemnat de locuitori în localitatea respectivă; b.) este

traditionala, a lasat semne culturale vizibile, adica valori culturale; c.) exista o cerere suficienta.

Astfel, reclamanta arata ca un numar actual de cca. 50.000 de locuitori maghiari este o cifra suficienta care sa justifice realizarea dreptului pretins prin prezenta cerere, iar in ceea ce priveste minoritatea traditionala, reclamanta arata faptul ca maghiarii erau prezenti inca de la momentul fondarii Clujului ca localitate, iar valorile culturale lasate de maghiari sunt atat de evidente, incat sunt de notorietate publica, locala sau chiar internationala: Biserica Romano-Catolica "Sfantul Mihail", Biserica Reformata de pe strada Kogalniceanu, Cimitirul Hazsongard.

Reclamanta mai arata ca obligativitatea afisarii in mai multe limbi a denumirii localitatii este obligatorie acolo unde ponderea unei minoritati depaseste 20%. Insa, o pondere sub acest prag nu inseamna o interdictie a afisarii bilingve. O solicitare din partea minoritatii a carei pondere nu depaseste 20% nu poate fi refuzata, decat daca este vorba de un numar extrem de redus de locuitori. De exemplu, daca Clujul ar avea un numar de 5 sau chiar 500 de locuitori maghiari, atunci solicitarea reclamantei, desi ar fi justificata, ar putea aparea ca un abuz de drept.

In conditiile in care peste pragul de 20% este obligatorie afisarea numelui localitatii si in limba minoritatii ce a depasit aceasta pondere, inseamna ca sub acest prag se poate afisa, iar refuzul unei asemenea cereri in privinta unui numar mare de locuitori este un abuz grav, Clujul având 50.000 de locuitori de etnie maghiara. Apreciază că respingerea cererii ar produce o indignare în rândul comunităților indicate, apreciind că inclusiv sașii, care cândva au trăit în număr însemnat în acest oraș, ar merita inscripția Klausenburg.

Reclamanta mai arata ca sunt multe localitati in care ponderea unor minoritati nationale, fiecare in parte, nu atinge nici pragul de 5% si totusi se afiseaza pe indicatoare oficiale denumirea localitatii in mai multe limbi, un exemplu elocvent in acest sens fiind municipiul Timisoara, unde exista indicatoare in cinci limbi.

Reclamanta arata ca se impune amplasarea tablitelor si pentru ca, potrivit Tratatului de intelegere, cooperare si buna vecinatate dintre Romania si Republica Ungara, semnat la Timisoara la 16 septembrie 1996, ratificat de Legea nr. 113/1996, partile se obliga sa asigure reciproc cele mai favorabile drepturi minoritatilor.

A mai învederat faptul că lipsa răspunsului primăriei echivalează cu un exces de putere, mai ales că există HCL nr. 99/2002, care trebuie pusă în executare de către primar.

In drept au fost invocate Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, art.194 din Codul de procedura civila, art. 131 si 76 din Legea nr.215/2001.

În probațiune s-au depus înscrisuri (f. 8-12).

Cererea a fost timbrată cu 50 de lei taxă judiciară de timbru (f. 13)

Paratul Primarul Municipiului Cluj-Napoca a formulat intampinare (f. 17-21) prin care a invocat exceptia lipsei interesului, a lipsei calitatii procesuale active a reclamantei Asociatia Minority Rights Egyesulet, precum și exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului Primarul municipiului Cluj-Napoca, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea actiunii ca nefondata.

In susținerea exceptiei lipsei interesului si a lipsei calitatii procesuale active a reclamantei paratul a aratat ca reclamanta nu are calitate procesuala activa si nu justifica un interes in demararea actiunii intrucat actiunea a fost promovata in nume propriu, in calitate de reclamanta, de catre Asociatie, aceasta invocand incalcarea unor drepturi nascute in baza Conventiei Cadru de la Strasbourg pentru protectia minoritatilor nationale, inasa cel care actioneaza in justitie este tinut a o face fie in considerarea unui drept subiectiv propriu, fie in calitate de reprezentant al titularului dreptului alesat. Paratul a aratat ca drepturile reglementate de Conventia-cadru sunt drepturi individuale, nu colective, titularii acestora fiind membri individuali ai grupurilor minoritare, iar nu grupurile minoritare ca entitati distincte, aceasta presupunand ca si conditie sine qua non si calitatea de cetateni ai statului caruia se adreseaza (in cazul de fata, de cetateni cu domiciliul in municipiul Cluj-Napoca), in masura in care nu se poate identifica un interes propriu al reclamantei derivand din raportul

juridic dedus judecatii (Asociatia nefiind titulara dreptului pretins a fi recunoscut), atata timp cat natura dreptului dedus judecatii este una individuală, nu colectivă si nici nu sunt identificate in concret persoanele in numele carora a formulat actiunea.

Paratul a aratat ca Asociatia nu poate invoca incalcarea unui interes legitim privat prin refuzul autoritatii publice de a instala indicatoare de delimitare bilingve, asa cum este acesta definit de prevederile art. 2 alin. (1) din legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ intrucat, prin actiunea formulata, persoanele fizice si juridice de drept privat trebuie sa dovedeasca mai intai ca a avut loc o incalcare a dreptului sau interesului lor legitim privat, dupa care sa sustina in sprijinul cererii si vatamarea interesului public, ce decurge din actul administrativ atacat.

In sustinerea exceptiei lipsei calitatii procesuale pasive, paratul a aratat ca raportat la prevederile art. 36 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, potrivit carora initiativa si competenta de a hotari, in conditiile legii, in toate problemele de interes local, cu exceptia celor care sunt date prin lege in competenta altor autoritati ale administratiei publice locale sau centrale, revine consiliului local, iar raportat la obiectul prezentului dosar - obligarea la montarea indicatoarelor bilingve -, desi nu este respectata conditia ponderii de 20% prevazuta de art. 76 din Legea nr. 215/2001, acesta arata ca Primarul municipiului Cluj-Napoca nu are calitate procesuala pasiva. Singura autoritate a administratiei publice locale care are competenta de a se pronunta cu privire la cererea reclamantei este cea deliberativa, Consiliul Local.

Pe fondul cauzei paratul a aratat, cu privire la aplicabilitatea directa a Conventiei-cadru de protectie a minoritatilor invocata de reclamanta, ca prevederile tratatelor, respectiv cele ale art. 11 paragraf 13 din Conventie, au fost transpuse in dreptul intern in Legea nr. 215/2001, art. 76 alin. 2 si 4, potrivit carora inscriptionarea denumirii localitatii in limba materna a cetatenilor unei minoritati se face in situatia in care aceasta minoritate are o pondere de peste 20% din numarul locuitorilor.

Avand in vedere aceste prevederi ale Legii nr. 33/1995, paratul arata ca sustinerile reclamantei in sensul obligativitatii de aplicare directa a prevederilor Conventiei cadru, chiar si in situatia in care nu este indeplinita conditia pragului minim de 20%, sunt total nefondate.

Cu privire la Tratatul de intelegere, cooperare si buna vecinatate dintre Romania si Republica Ungara, semnat la Timisoara la 16 septembrie 1996, ratificat prin Legea nr. 113/1996, invocat de reclamanta, paratul arata ca fiecare dintre cele doua parti din tratat, Romania, respectiv Ungaria, s-au angajat sa respecte fiecare pe teritoriul propriu, in raport cu minoritatile nationale care traiesc pe teritoriul sau, ca standard minim, prevederile Conventiei cadru pentru protectia minoritatilor nationale, insa tratatul nu prevede, asa cum sustine reclamanta, ca in cazul in care unul dintre cele doua state stabileste un regim mai favorabil pentru minoritati, celalalt stat este obligat sa preia acest regim mai favorabil in propria legislatie.

In ceea ce priveste Legea nr. 215/2001, HG 1206/2001 si excesul de putere invocat de reclamanta, paratul arata ca autoritatea publica locala nu are competenta de a reglementa si stabili o masura de natura celei evocate in art. 76 din Legea nr. 215/2001, respectiv un alt prag procentual cu privire la ponderea cetatenilor apartinand unei minoritati, sub cel de 20%, iar raportat la faptul ca, potrivit datelor de la recensamantul din anul 2011, populatia de etnie maghiara din municipiul Cluj-Napoca este de 15,7% din totalul populatiei municipiului, rezulta ca la aceasta data nu sunt indeplinite conditiile legale stabilite prin art. 76 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 pentru amplasarea placutelor oficiale bilingve, in limba romana si in limba maghiara, la intrarile și ieșirile tuturor drumurilor publice ale municipiului Cluj-Napoca.

Mai mult, din cuprinsul Adresei nr. 1996/15.10.2014 emisa de Institutul National de Statistica - Directia Judeteana de Statistica Cluj, rezulta imprejurarea ca la data intrarii in vigoare a Legii nr. 215/2001, ponderea populatiei de etnie maghiara la nivelul municipiului Cluj-Napoca era de 18.96%, deci sub pragul legal de 20%. In consecinta, nici la data intrarii in vigoare a Legii nr. 215/2001, respectiv ale HG nr. 1206/2001 nu era îndeplinita condiția impusa de legiuitorul roman prin art. 76 din Legea nr. 215/2001.

Paratul a mai aratat ca exprimarea vointei in sensul montarii unor placute bilingve este, potrivit legii, atributul exclusiv al organului administrativ competent, respectiv al Consiliului Local al municipiului Cluj-Napoca, iar refuzul administratiei publice nu poate fi cenzurat de instanta decat sub aspectul legalitatii si nicidecum sub aspectul oportunitatii, care constitute apanajul exclusiv al administratiei publice. Or instanța de contencios administrativ, neputandu-se substitui autoritatii deliberative si, dincolo de prevederile legiuitorului roman, sa aprecieze ca un procent de 15,27% reprezinta o „cerere suficienta”, respectiv un numar substantial in sensul prevederilor art. 11 din Conventia-cadru.

Paratul a mai aratat ca refuzul autoritatii publice locale fata de solicitarea Asociatiei de amplasare a placutelor oficiale bilingve exprimat prin Adresa nr. 55787/303/2015, expedit in data de 23 aprilie 2015, nu este un refuz nejustificat, emis cu exces de putere. Oportunitatea, marja de apreciere a autoritatii publice, in acest caz, a autoritatii executive a administratiei publice locale - primarul, trebuie sa se circumscrie limitelor si scopului Legii nr. 215/2001, iar obiectul HCL 99/2002 l-a reprezentat alocarea de la bugetul local pe anul 2002 a unei sume de bani pentru amplasarea acelor plăcuțe. Aceasta hotarare stipuleaza deci, in mod clar, ca vizeaza anul 2002, cu implicare asupra bugetului local aprobat pentru anul 2002, in consecinta nu mai poate fi aplicata la acest moment. Este imposibil ca un act administrativ aplicabil pe o anumita perioada de timp sa ultraactiveze dupa expirarea acestui interval. In concret, ajungerea la termen a unui act administrativ are ca efect incetarea oricarui efect al acestuia pentru viitor, cu consecinta faptului ca HCL nr. 99/2002 nu poate ultraactiva. A mai învederat că în prezent se află oricum în implementare un proiect de amplasare a unor semnalizări multilingve ale intrărilor în oraș, în cinci limbi de circulație internațională.

În probațiune a depus înscrișuri (f. 22-46).

La dosar s-au depus cereri individuale de **intervenție accesorie** în interesul reclamantei (f. 49-51, f. 56-464 vol. I), iar în volumele II-VII ale dosarului nr. 1535/117/2015, s-au depus răspunsurile comunicate de pârât ca răspuns la cererile introduse de cetățeni ai mun. Cluj-Napoca în vederea amplasării acestor plăcuțe.

În motivarea cererilor de intervenție accesorie, s-a arătat că in conformitate cu art. 131 raportat la art. 76 din Legea 215/2001, coroborat cu HG nr.1206/2001, care conține o lista concreta a localitatilor vizate si pe care figureaza si Cluj-Napoca - Kolozsvár, autoritatile locale au obligatia de a inscriptiona denumirea bilingva a orasului la intrarile si iesirile acesteia.

Totodata intervenientii solicita ca autoritatile locale sa fie consecvente cu Hotararea Consiliului Local nr. 99/2002 care prevede: „confectionarea si montarea indicatoarelor de inscripționare a denumirii Municipiului Cluj-Napoca la principalele cinci intrari si ieșiri in limba romana, maghiara si germana”. De asemenea, conform art. 11 alin. 3 din Conventia Cadru pentru Protectia Minoritatilor Nationale: „In ariile locuite in mod traditional de un numar substantial de persoane apartinand unei minoritati nationale, părțile vor depune eforturi, [...] pentru expunerea denumirilor locale tradiționale, a denumirilor strazilor si a altor indicatii topografice destinate publicului, deopotriva in limba minoritara, acolo unde exista o cerere suficienta pentru astfel de indicatii.”

Intervenientii mai arata ca marimea comunitatii maghiare - 50.000 de persoane - este suficienta pentru justificarea realizarii dreptului pretins prin cererea de chemare in judecata. Acestia solicita si inscriptionarea denumirii germane „Klausenburg”, avand in vedere ca aceasta este una dintre denumirile istorice ale orasului. Învederează că neamplasarea indicatoarelor oficiale in limbile romana, maghiara si germana reprezinta negarea caracterului multi- si intercultural al orasului, iar refuzul amplasarii indicatoarelor oficiale multilingve este un act de intoleranța si discriminare expresa din partea autoritatilor locale fata de clujenii care au ca limba materna limba maghiara sau limba germana.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 76 si 131 din Legea nr. 215/2011, HG 1206/2001 si Anexa 1, art. 11 al. 3 din Conventia Cadru pentru Protectia Minoritatilor Nationale, art. 63 Cod de procedura civila.

În dosarul nr. 1535/117/2015, s-a pronunțat la data de 15.02.2016 sentința civilă nr. 499/2016, iar prin decizia Curții de Apel Cluj nr. 982/2016 pronunțată în soluționarea recursului introdus de reclamant, **cauza a fost trimisă spre rejudecare** primei instanțe, fiind format prezentul **dosar nr. 1535/117/2015***. Față de obiectul recursului și limitele implicite ale dispozițiilor instanței de control judiciar, tribunalul reține că soluția primei instanțe în dos. nr. 1535/117/2015 asupra **excepțiilor invocate** de pârât a intrat în putere de lucru judecat.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

În fapt, reclamanta ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET, susținută de intervenții accesorii, reclamă în prezenta cauză refuzul, apreciat a fi nejustificat, al autorității administrației publice locale, de a proceda la instalarea indicatoarelor oficiale toponimice de delimitare a municipiului Cluj-Napoca trilingve sau cel puțin bilingve, în limba română, maghiara și respectiv în limba germană, conform prevederilor Legii nr. 215/2001 și în aplicarea HCL nr. 99/2002 care prevedea alocarea sumelor necesare amplasării acestor plăcuțe, fără ca hotărârea SĂ FIE pusă în executare de către intimatul din prezentul litigiu, PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA.

În cauză instanța reține că reclamanta a făcut dovada efectuării procedurii prealabile sesizării instanței de contencios administrativ (f. 8-10), conform art. 7 din Legea nr. 554/2004, la dosar fiind depuse răspunsurile comunicate de pârât reclamantului (f. 23 vol. I), intervenienților, precum și altor cetățeni ai mun. Cluj-Napoca (vol. II-VII) care au solicitat amplasarea acestor plăcuțe, prin aceste răspunsuri fiind învederat faptul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 215/2001 pentru soluționarea favorabilă a pretențiilor.

În drept, potrivit art. 76 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, *„În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate consiliului local, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba lor maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba maternă”*, iar potrivit alin (4) al aceluiași articol, *„Autoritățile administrației publice locale vor asigura **inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunșurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile prevăzute la alin. (2)**”*.

Relevant de menționat în acest context sunt și prevederile art. 131 din Legea nr. 215/2001, introduse prin Legea nr. 286/2006, prin care se stipulează că „Prevederile art. 19, art. 39 alin. (7) și ale art. 76 alin. (2)-(4) sunt aplicabile și în cazul în care, din diferite motive, după intrarea în vigoare a prezentei legi, ponderea cetățenilor aparținând unei minorități naționale scade sub procentul prevăzut la art. 19”.

Conform art. 4 din HG nr. 1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, *„(1) În localitățile în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor se va asigura inscripționarea denumirii localității și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective”*. De asemenea, art. 11 din același act normativ stabilește că *„(1) Inscripționarea în limba maternă a denumirii unor localități în care cetățenii aparținând unei minorități au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor se face pe aceeași tablita indicatoare, sub denumirea în limba română, folosindu-se aceleași caractere, marimi de litere și culori, potrivit anexei nr. 2. Inscripționarea se face atât pe indicatoarele rutiere de intrare, cât și pe cele de ieșire din localitate. (2) Confecționarea tablitelor indicatoare se realizează prin grija primarilor, costul acestora fiind suportat din bugetele locale”*, iar în continuare, la art. 13 și 14, legiuitorul prevede că *„(13) Montarea tablitelor prevăzute la art. 11 și 12 se face în termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme. (14) Ponderea*

cetățenilor aparținând unei minorități naționale, prevăzută la art. 1, se stabilește pe baza datelor recensământului populației organizat potrivit legii”.

Analizând în acest cadru legislativ național pretenția concretă dedusă judecății de către reclamantă și susținută de intervenienți, raportat și la indicațiile instanței de control judiciar, **tribunalul constată că în cauză elementul esențial este cel al stabilirii recensământului care se impune a fi avut în vedere în aplicarea dispozițiilor legale mai sus citate, fiind cert că prevederile art. 76 din Legea nr. 215/2001 statuează în termeni imperativi amplasarea de plăcuțe în localitățile în care ponderea minorităților naționale este mai mare de 20% din numărul locuitorilor, pe când în localitățile unde acest procent nu este atins, amplasarea acestor indicatoare rămâne o prerogativă de oportunitate aflată la latitudinea administrației publice locale.**

În cauza de față, tribunalul reține că în interpretarea prevederilor Legii nr. 215/2001, trebuie pornit de la prevederile HG nr. 1206/27.11.2001, în vigoare la data de 07.12.2001, care prin art. 13 instituie un termen fix, de „*cel mult 90 de zile*” de la data intrării în vigoare a respectivelor norme, în care autoritățile competente trebuie să monteze tablitele conținând inscripționarea denumirii localității în limba minorităților naționale. Raportat la data intrării în vigoare a HG nr. 1206/2001, instanța reține că termenul de 90 de zile de aducere la îndeplinire a acestei obligații s-ar fi împlinit la data de **07.03.2002**, dată până la care așadar, în măsura îndeplinirii tuturor condițiilor legale, amplasarea plăcuțelor trebuia să fie finalizată.

Întrucât una dintre condițiile care trebuiau îndeplinite era cea privind ponderea cetățenilor, stabilită „*pe baza datelor recensământului populației organizat potrivit legii*”, după cum prevede art. 14 din HG nr. 1206/2001, **se desprinde concluzia că legiuitorul nu putea să aibă în vedere decât datele recensământului din anul 1992, singurul recensământ oficial organizat potrivit legii, câtă vreme este cert că datele recensământului organizat în anul 2002 nu erau încă disponibile.**

Pentru a reține aceasta tribunalul are în vedere faptul că inițial, prin HG nr. 43/1999 privind efectuarea recensământului populației și al locuințelor din România, s-a stabilit organizarea unui recensământ în luna **martie 2001**, însă prin HG nr. 504/2001 privind efectuarea recensământului populației și al locuințelor din România, în vigoare la data de 06.06.2001, s-a abrogat HG nr. 43/1999 și Guvernul României a dispus efectuarea recensământului populației în luna **martie 2002**. Ulterior, prin HG nr. 680/2001 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și al locuințelor din România în anul 2002, în alin. 1 s-a prevăzut că „(1) *Recensământul populației și al locuințelor se va efectua pe întregul teritoriu al României în perioada 18-27 martie 2002*”, iar conform art. 15 din același act normativ, „(1) *În perioada 1-10 aprilie 2002 se organizează o ancheta de control pentru verificarea volumului și calității informațiilor înscrise în formularele de recensământ, care se va efectua cu anchetatori special selectați în acest scop, conform instrucțiunilor aprobate de Comisia centrală pentru recensământul populației și al locuințelor*”, ulterior având loc prelucrarea și publicarea *rezultatelor definitive* ale recensământului de către Institutul Național de Statistică, conform art. 16 și 17 din aceeași hotărâre de Guvern.

Prin urmare, instanța reține că în măsura în care HG nr. 43/1999 nu ar fi fost abrogată și ar fi fost posibilă organizarea recensământului în martie 2001, acesta putea eventual să fie corelat cu prevederile Legii nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial la data de 23.04.2001, însă tribunalul constată faptul abrogării acelor dispoziții legale, fără o intervenție din partea legiuitorului în sensul corelării prevederilor Legii administrației publice locale cu realitățile concrete de realizare a recensământului și succesiunea hotărârilor de Guvern în materie de recensământ.

În acest context, raportat la faptul că, pentru administrațiile publice locale vizate de prev. art. 76 din Legea nr. 215/2001 și art. 4 din HG nr. 1206/2001, termenul în care trebuiau să verifice dacă există în localitate minorități având o anumită pondere și să procedeze la amplasarea plăcuțelor se împlinea la data de 07 martie 2002, anterior datei de 18 martie 2002 când se demara noul recensământ, **este cert că aceste autorități, în stabilirea ponderii, pe baza unui recensământ legal, nu se puteau raporta în concret decât la recensământul organizat în**

anul 1992, fiind de neconceput ca legiuitorul să instituie o obligație în sarcina vreunui subiect de drept care trebuie îndeplinită într-un anumit termen, fără ca până la acel termen să existe toate datele de care autoritatea are nevoie – date care cad în sarcina aceluiași legiuitor ce organizează adoptarea legilor necesare, inclusiv prin hotărâri de Guvern. Altfel spus, din succesiunea actelor normative, tribunalul reține că voința legiuitorului la emiterea Legii nr. 215/2001 nu putea avea ca reper un recensământ care nu era încă efectuat, și care în concret s-a efectuat doar ulterior împlinirii datei la care autoritățile trebuiau să valorifice rezultatele unui recensământ legal, fiind contrar logicii juridice a se argumenta posibilitatea „așteptării” finalizării noului recensământ, câtă vreme principiul de drept este cel al interpretării normeii juridice, ca etapă premergătoare aplicării acesteia, în sensul aplicării sale imediate, iar nu în sensul inlaturării aplicării ei (*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*), regulă consacrată în materia contractelor dar extinsă cu valoare de principiu în aplicarea concretă a normelor juridice.

Pe cale de consecință, fiind indicate motivele pentru care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 215/2001 și mai concret, la data aplicării prevederilor art. 76 din lege și ale art. 14 din HG nr. 1206/2001, ponderea cetățenilor aparținând minorității maghiare și germane trebuia determinată prin raportare la recensământul efectuat în anul 1992, tribunalul reține că apărările pârâtului PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA în sensul aplicării datelor rezultate din recensământul aferent anului 2002 nu sunt fundamentate, pentru motivele anterior reținute, iar cu atât mai puțin poate fi avută în vedere adresa nr.1996/15.10.2014 emisă de Institutul Național de Statistică – Direcția Județeană de Statistică Cluj (f. 95 vol. 1 dos. 1535/117/2015), din care ar rezulta că, la data intrării în vigoare a Legii nr.215/2001, ponderarea populației de etnie maghiară la nivelul municipiului Cluj Napoca era de 18,96 %, câtă vreme art. 14 din HG nr. 1206/2001 face referire expresă la ponderea cetățenilor stabilită „pe baza datelor recensământului populației organizat potrivit legii”, or recensământul este cel organizat la nivel național, cuprinzând datele oficiale depuse de Institutul Național de Statistică la fila 14 vol. II din dos. 1535/117/2015*, conform căruia la nivelul anului 1992 populația de etnie maghiară avea o pondere de 22,77%, iar cea de etnie germană de 0,34%. Niciunde în datele oficiale astfel comunicate instanței nu apare respectivul procent de 18,96, iar mai mult, adresa depusă în probațiune de intimat, obținută de acesta pe baza unei adrese proprii, extrajudiciar, prezintă și erori, fiind cert că în anul 2001- unde apare ponderea de 18,96% - , nu s-a efectuat nici un recensământ oficial în România, organizat potrivit legii. Tot astfel, nici apărarea pârâtului în sensul că la nivelul anului 2015, când s-a înregistrat acțiunea, exista în implementare un proiect de amplasare a unor semnalizări multilingve ale intrărilor în oraș, în cinci limbi de circulație internațională, nu prezintă nicio relevanță juridică în cauză,

Față de analiza textelor de lege, concluzia tribunalului este în sensul că, în aplicarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 și art. 4 din HG nr. 1206/2001, singurul recensământ organizat potrivit legii și care putea fi avut în vedere de autoritățile administrației publice locale era cel aferent anului 1992 când, după cum s-a reținut deja, ponderea populației de etnie maghiară era de 22,77% - așadar superioară ponderii de 20 % prevăzută în lege- , iar ponderea populației de etnie germană era de 0,34%, context în care dispozițiile art. 131 din Legea nr. 215/2001, introduse prin Legea nr. 286/2006, vin să rezolve tocmai posibilul decalaj – conștientizat în cele din urmă și de legiuitor – între procentele minorităților naționale existente la nivelul anului 1992, și cele existente după intrarea în vigoare a Legii nr. 215/2001. Pentru a reține aceasta, instanța are în vedere faptul că prin acest text de lege se stipulează expres că prevederile art. 76 alin. 2-4 din lege, care transpun obligația autorităților de a asigura inscripționarea plăcuțelor, sunt aplicabile, în sensul că această obligație a autorităților subzistă, inclusiv în ipoteza în care, din diferite motive, „ponderea cetățenilor aparținând unei minorități naționale scade sub procentul prevăzut la art. 19”, fiind certă înregistrarea unui trend descendent al numărului populațiilor etnice, conform datelor statistice oficiale.

Corelarea acestui articol cu întreg conținutul Legii nr. 215/2001, al HG nr. 1206/2001, dar și al hotărârilor de Guvern în materie de recensământ este aceea că, odată stabilită la un moment dat, pe baza unui recensământ oficial, o anumită pondere a cetățenilor aparținând

unei minorități naționale, prin ipoteză una superioară procentului de 20 % , faptul că până la aducerea la îndeplinire a obligațiilor prevăzute de art. 76 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 și art. 4 din HG nr. 1206/2001, ar scădea procentul respectivei populații până sub limita minimă legală, nu afectează dreptul minorității, deja recunoscut prin lege, de a se amplasa aceste plăcuțe, în caz contrar ar însemna ca din culpa autorității, care ar putea da dovadă de pasivitate sau refuz nejustificat, să fie înlăturată aplicarea unor norme care recunoșteau anumite drepturi unor minorități, ceea ce echivalează cu invocarea unei culpe proprii a autorității ca justificare pentru neaplicarea unor norme creatoare de drepturi, conduită care într-o ordine juridică firească nu poate fi acceptată.

Prin urmare, faptul că în cel mult 90 de zile de la intrarea în vigoare a HG nr. 1026/2001, autoritățile administrației publice locale, deși dețineau un procent al vreunei minorități naționale mai mare de 20 %, revenindu-le obligația amplasării plăcuțelor aferente, nu și-au îndeplinit obligația în termen, nu înseamnă că în prezent, când populația ar fi inferioară procentului, nu mai subzistă obligația ci dimpotrivă, cu atât mai mult, acestea sunt ținute de aducerea la îndeplinire a obligației, exigibilă încă din luna martie 2002. Trecerea unui interval de mai bine de 10 ani de la acel moment nu înlătură nici pentru trecut existența obligației, și nici pentru prezent, indiferent de procentul concret existent la acest moment al cetățenilor aparținând minorității naționale.

În raport de toate argumentele expuse, instanța reține că în concret, în cauza de față, la data intrării în vigoare a prevederilor Legii nr. 215/2001 și a împlinirii termenului prev. de art. 14 din HG nr. 1206/2001, conform recensământului oficial din anul 1992, în mun. Cluj-Napoca ponderea minorității de etnie maghiară era de 22,77 %, așadar de peste 20% din numărul locuitorilor, fiind îndeplinite toate condițiile legale pentru aplicarea dispozițiilor analizate și „confecționarea tăblițelor indicatoare (...) prin grija primarilor”, conform art. 11 alin. 2 din HG nr. 1206/2001, iar ca o dovadă suplimentară în acest sens este nu doar Anexa nr. 1/9 la HG nr. 1206/2001, care prevede expres că, la inscripționarea denumirii unor localități în limba maternă a cetățenilor aparținând minorităților, pentru mun. Cluj-Napoca modul de inscripționare este „Kolozsvár”, ci și faptul că, la data de 07.03.2002, s-a emis HCL nr. 99/2002 (f. 30 vol. I dos. 1535/117/2015), prin care Consiliul Local al mun. Cluj-Napoca a aprobat alocarea unei sume de la bugetul local pentru confecționarea și montarea indicatoarelor de inscripționare a denumirii mun. Cluj-Napoca la principalele cinci intrări și ieșiri din localitate, în limba română, maghiară și germană.

Contrar susținerilor intimatului PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, respectiv instituția prin grija căreia, în exprimarea legiuitorului, trebuiau confecționate și implicit montate plăcuțele, HCL nr. 99 din 07.03.2002 - (această dată de 07.03.2002 fiind de altfel chiar data la care termenul de 90 de zile prev. de art. 14 HG nr. 1206/2001 se împlinea) - ,deși viza alocarea sumei de la bugetul aferent anului 2002, implica și obligația autorității executive primarul de a aduce la îndeplinire hotărârile autorității deliberative, conform art. 61 alin. 2 din Legea nr. 215/2001, fără a putea fi acceptată ca justificare a neîndeplinirii acestei obligații simplul fapt că HCL nr. 99/2002 viza alocarea sumei de la bugetul aferent anului 2002, câtă vreme obligația pentru primar de a confecționa plăcuțele decurge în primul rând din lege, iar faptul neexecutării atât la nivelul anului 2002 a obligației legale, inclusiv a HCL nr. 99/2002, cât și faptul neaducerii la îndeplinire ulterior a acestor prevederi legale, pe parcursul a 15 ani, caracterizează refuzul intimatului PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, de a da eficiența cuvenită dispozițiilor legale analizate.

Din perspectiva pretențiilor concrete cu care a fost investit, tribunalul reține că acțiunea apare a fi admisibilă doar în parte, întrucât condiția existenței unui procent al cetățenilor aparținând unei minorități naționale de peste 20% din numărul locuitorilor era și este îndeplinită doar pentru populația de etnie maghiară, iar nu și pentru cea de etnie germană, care la recensământul din anul 1992 deținea o pondere de 0,34%, mult inferioară celei de 20% cerută de legiuitor. În aceste condiții, întrucât pentru acești etnici, textele de lege analizate nu impun obligația amplasării plăcuțelor, înseamnă că revine autorităților administrației publice locale îndreptățirea de a analiza oportunitatea amplasării acestor indicatoare, fără ca instanța de contencios administrativ să aibă competența de a cenzura aspectele de oportunitate,

întrucât altfel s-ar substitui autorității, încălcând libertatea acesteia de a decide care este soluția susceptibilă a răspunde cel mai bine nevoilor colective și interesului general, în funcție de criterii de apreciere aflate la latitudinea autorității, câtă vreme nu pot fi reținute a fi îndeplinite condițiile art. 2 alin. 1 lit. n) din Legea nr. 554/2004 cu privire la excesul de putere, dreptul de apreciere al autorității publice, față de cetățenii aparținând minorității germane, nefiind exercitat prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților acestora, din moment ce pentru cetățenii aparținând unei minorități naționale care nu dețin o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor legiuitorul nu a instituit vreun drept care prin ipoteză să fie încălcat.

În schimb, pentru cetățenii aparținând minorității maghiare, câtă vreme nu s-a făcut dovada abrogării HCL nr. 99/2002, reclamanta poate pretinde în mod întemeiat autorității executive inscripționarea denumirii localității în limba maghiară, oportunitatea acestui demers fiind deja constatată de către autoritatea deliberativă a mun. Cluj-Napoca, împrejurarea că fondurile alocate în momentul emiterii hotărârii vizează bugetul anului 2002 neputând anula dreptul câștigat al minorității maghiare, hotărârea fiind în vigoare iar suma necesară urmând doar a se actualiza în mod corespunzător, conform bugetului aferent anului 2017. **De altfel, instanța reține faptul că aspectele litigioase nu sunt cele vizând cheltuielile materiale pe care le implică inscripționarea plăcuțelor – reclamanta și intervenienții declarându-se dispuși a le suporta din fonduri proprii - , ci cele vizând refuzul autorităților locale de inscripționare a denumirii municipiului Cluj-Napoca în limba minorității maghiare, cetățenii aparținând acestei minorități având un drept câștigat *ex lege*, refuzul materializării acestui drept prin amplasarea efectivă a plăcuțelor fiind circumscris unui exces de putere, în sensul art. 2 lit n) din Legea 554/2004, constând în “*exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice (...) prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor*. Prin urmare, atâta timp cât există o hotărâre a consiliului local în vigoare, care prevede instalarea indicatoarelor de delimitare a municipiului Cluj-Napoca în limbile minorităților naționale și atâta timp cât, față de cetățenii aparținând minorității maghiare, s-a constatat existența unui drept în acest sens, fiind îndeplinite toate condițiile legale, autoritățile locale, în speță intimatul PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA nu mai are un drept de apreciere cu privire la executarea sau nu a dispozițiilor hotărârii în sensul de asigurare sau nu a instalării indicatoarelor solicitate.**

În ceea ce privește *modalitatea efectivă de inscripționare* a denumirii localității în limba minorității maghiare, se reține că potrivit art. 10 și art. 11 din HG nr. 1206/2001, „*ART. 10 (1) Modul de inscripționare a denumirii unor localități în limba maternă a cetățenilor aparținând minorităților este prevăzut în anexele nr. 1/1-1/23. (2) Inscripționarea în limba maternă a denumirii unor localități are caracter informativ, neputând fi folosită în corespondența sau în documentele oficiale. ART. 11(1) Inscripționarea în limba maternă a denumirii unor localități în care cetățenii aparținând unei minorități au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor se face pe aceeași tablă indicatoare, sub denumirea în limba română, folosindu-se aceleași caractere, marimi de litere și culori, potrivit anexei nr. 2. Inscripționarea se face atât pe indicatoarele rutiere de intrare, cât și pe cele de ieșire din localitate*”. Potrivit HG 1206/2001 Anexa 1/9, denumirea municipiului Cluj-Napoca, în limba maghiară este „Kolozsvar”, astfel că această denumire trebuie să se regăsească pe indicatoarele prevăzute de art. 11 din HG 1206/2001.

Prin urmare, raportat la toate considerentele de fapt și de drept reținute, în temeiul art. 1 rap. la art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța urmează a admite în parte prezenta cerere de chemare în judecată, formulată de către reclamanta ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET, în contradictoriu cu pârâțul PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, urmând a obliga pârâțul la inscripționarea, pe aceleași plăci indicatoare de intrare și ieșire din localitate, a denumirii mun. Cluj-Napoca și în limba maternă a minorității etnice maghiare, respectiv denumirea „Kolozsvar”, urmând a respinge solicitarea de obligare a pârâțului la inscripționarea denumirii localității și în limba germană, respectiv denumirea „KLAUSENBURG”.

Din perspectiva cererilor de intervenție accesorie formulate în cauză de intervenienții GEAPANA IZABELLA ș.a. – prin curator special av. Szocs Sandor Attila, în mod corelativ, tribunalul va admite în parte aceste cereri, respectiv în limitele admitterii acțiunii formulate de reclamanta ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET, apreciind că doar în aceste limite intervenția a fost favorabilă reclamantului.

În temeiul art. 453 C.proc.civ., va obliga pârâtul să achite reclamantei suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea de chemare în judecată, formulată de către reclamanta **ASOCIAȚIA MINORITY RIGHTS EGYESULET**, cu sediul în Cluj-Napoca, str. Brâncuși nr. 188 sc. 8 ap. 119 jud. Cluj, în contradictoriu cu pârâtul **PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA** cu sediul în Cluj-Napoca, str. Moșilor, nr. 1-3, jud. Cluj, având ca obiect obligație de a face.

Admite în parte cererile de intervenție accesorie formulate în cauză de **intervenienții GEAPANA IZABELLA ș.a.** – prin curator special av. Szocs Sandor Attila, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Dorobanților nr. 5 ap. 3 jud. Cluj..

Obligă pârâtul la inscripționarea, pe aceleași plăci indicatoare, a denumirii localității Cluj-Napoca, și în limba maternă a minorității etnice maghiare.

Respinge restul pretențiilor deduse judecătii.

Obligă pârâtul să achite reclamantei suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, calea de atac urmând a fi depusă la Tribunalul Cluj, Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2017.

**Președinte,
Ioana Liliana Georgiu**

**Grefier,
Corina-Cristina Turc**